

Πορεία προς το Ιδρυτικό Συνέδριο

1ο Προσυνέδριο *Δημοκρατικής Συμμαχίας*

Εισήγηση... για τα Ελλείμματα & τις Δαπάνες

Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας, Πειραιάς
19 Μαρτίου 2011

Οι βασικές θέσεις της Δημοκρατικής Συμμαχίας για τα ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ & τις ΔΑΠΑΝΕΣ

Τέλος στις σπατάλες, ώθηση στην ανάπτυξη

Η συσσώρευση ελλειμμάτων αποτελεί χρόνια παθογένεια του ελληνικού κράτους και συνιστά τον βασικό λόγο εκτίναξης του ελληνικού δημόσιου χρέους. Στο οριακό σημείο στο οποίο έχουμε φθάσει, πρέπει όλοι να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Μια υπεύθυνη πολιτική δύναμη όπως η ΔΗΣΥ πρέπει να προτάσσει την αλήθεια έναντι πάντων. Και η αλήθεια είναι ότι **καμιά κρίση δεν θα ξεπεράσουμε, αν προηγουμένως δεν μειώσουμε δραστικά τα ελλείμματα και τις δαπάνες που τα δημιουργούν.**

Οι μαγικές φόρμουλες για την πολυπόθητη ανάπτυξη αγνοούν μια κρίσιμη λεπτομέρεια. Για να υπάρξει ανάπτυξη, πρέπει κάποιος να βάλει χρήματα. Και **κανείς δεν πρόκειται να ρισκάρει τα χρήματά του, σε μια χώρα που κινδυνεύει με χρεοκοπία.** Όσο δεν συμμαζεύουμε τα ελλείμματα και δεν περικόπτουμε τις δαπάνες δεν πρόκειται να βγούμε από τον φαύλο κύκλο. Αυτή είναι η αλήθεια που δεν τολμά το πολιτικό σύστημα να πει ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό. Για την αναδιάρθρωσή του, όμως, δεν αρκεί η αναποτελεσματική και επικίνδυνη λογική της «οριζόντιας συρρίκνωσης χωρίς διακρίσεις», την οποία εφαρμόζει σήμερα η κυβέρνηση. **Απαιτείται περικοπή του μεγέθους του που οφείλει να εστιαστεί, κατ' αρχήν, στις τεράστιες πηγές κακοδιαχείρισης, ρουσφετολογίας και διαφθοράς.**

Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και η ΝΔ δεν μπορούν να απεγκλωβιστούν από τον αναχρονιστικό κρατισμό, χάρη στη διαιώνιση του οποίου εξασφαλίζουν κομματική υποστήριξη και εκλογική πελατεία. Η παρούσα κυβέρνηση αδυνατεί να εφαρμόσει μια ορθολογική πολιτική περιστολής των ελλειμμάτων. Ενώ δεσμεύεται έναντι των δανειστών μας για την εφαρμογή μέτρων που αποσκοπούν στον περιορισμό του κράτους και τη μείωση των ελλειμμάτων, φυγομαχεί μπροστά στα οργανωμένα συντεχνιακά συμφέροντα, που κρατούν σε ομηρεία την ελληνική κοινωνία.

Η Δημοκρατική Συμμαχία πιστεύει αντίθετα ότι η δραστική μείωση του μεγέθους τους κράτους και η περιστολή των ελλειμμάτων, **δεν είναι μόνο κοινωνικά δίκαιος αλλά και εφικτός,** αφού η μεγέθυνσή του κράτους εξελίχθηκε με ακραίο τρόπο τις τελευταίες δεκαετίες. Μόνο την περίοδο 2000-2009, οι συνολικές **δαπάνες του κράτους** (στοιχεία Γενικής Κυβέρνησης), σε πραγματικές τιμές του 2009 αυξήθηκαν **από τα 85 στα 125 δις ευρώ.** Αυξήθηκαν δηλαδή κατά 47%. Πιστεύουμε ότι το κράτος το 2000 είχε αρκετές δαπάνες που του επέτρεπαν (αν μάλιστα τις αξιοποιούσε δίκαια και ορθολογικά), να προσφέρει τις υπηρεσίες που είχαν ανάγκη οι πολίτες. **Η επιστροφή λοιπόν στο μέγεθος του κράτους που ίσχυε πριν μια δεκαετία με αντίστοιχη μείωση των ελλειμμάτων είναι στόχος εφικτός, αλλά και όρος επιβίωσης της ελληνικής κοινωνίας για τα επόμενα χρόνια.** Προς αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε:

Συνταγματικός κανόνας για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς.

- Τη **συνταγματική κατοχύρωση της αρχής των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών** για την κεντρική διοίκηση, τους ΟΤΑ και τους άλλους φορείς του δημοσίου. Κατ' εξαίρεση, θα επιτρέπεται ο πρόσθετος δανεισμός σε περίπτωση:

- Φυσικών καταστροφών και καταστάσεων εκτάκτου ανάγκης που δεν είναι στον έλεγχο της κυβέρνησης και επηρεάζουν τα οικονομικά του κράτους.
- Για την διαχείριση της μακροοικονομικής πολιτικής σε περιόδους ύφεσης, θα δημιουργούνται αναπτυξιακά πλεονάσματα σε περιόδους θετικής οικονομικής ανάπτυξης (τα οποία για τις επόμενες δεκαετίες θα είναι ούτως ή άλλως αναγκαία για την μείωση του δημοσίου χρέους).
- Η τελική απόφαση για πρόσθετο δανεισμό και παρέκκλιση από τη ρύθμιση να λαμβάνεται με φανερή ψηφοφορία, όπου θα απαιτείται πλειοψηφία 180 βουλευτών.

Μείωση του ανθρώπινου δυναμικού του κράτους κατά το ένα τρίτο

Μέσα στην επόμενη δεκαετία το δημόσιο να λειτουργεί με τα 2/3 του σημερινού ανθρώπινου δυναμικού του. Αυτό θα επιτευχθεί με:

- Πλήρες πάγωμα των προσλήψεων για την επόμενη τουλάχιστον πενταετία.
- Ένα ριζοσπαστικό πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων που θα περιλαμβάνει και μη κερδοφόρους τομείς κρατικών δραστηριοτήτων (π.χ. αστικές συγκοινωνίες).
- Μεταφορά επί μέρους κρατικών δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα (outsourcing) και κατάργηση άχρηστων φορέων και οργανισμών.
- Αξιοποίηση των νέων δυνατοτήτων των τηλεπικοινωνιών, της ηλεκτρονικής τεχνολογίας και της αυτοματοποίησης, για την -κατά τάξεις μεγέθους- αύξηση της παραγωγικότητας των υπαλλήλων του δημοσίου.

Η εξοικονόμηση από τη μείωση του μεγέθους του κράτους θα επιτρέψει σε πρώτη φάση την δραστική μείωση των ελλειμμάτων και στη δεύτερη φάση καθώς η οικονομία θα μπαίνει σε αναπτυξιακή τροχιά **την αύξηση των αμοιβών των δημοσίων υπαλλήλων**, την οποία θα λαμβάνουν, κατά προτεραιότητα, όσοι διαθέτουν υψηλότερα προσόντα και αποδίδουν έργο σε θέσεις ευθύνης.

Για λόγους και συμβολικούς και ουσιαστικούς **θα μειωθεί επίσης και ο αριθμός των αιρετών εκπροσώπων και των πολιτικά διορισμένων δημοσίων λειτουργών σε όλα τα επίπεδα (όπως υπουργεία, Βουλή, τοπική αυτοδιοίκηση).**

Δραστική περικοπή των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου

Όλες οι μη επενδυτικές καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου θα επανεξεταστούν, με στόχο τη δραστική μείωσή τους. Προτεραιότητα στη μείωση θα έχουν -και για λόγους συμβολικούς-, οι κάθε είδους κομματικές και πολιτικές δαπάνες (χρηματοδότηση κόμματος, Βουλή των Ελλήνων, κάθε είδους διορισμοί μετακλητών υπαλλήλων, ΕΡΤ κ.λπ.), και οι δαπάνες του δημοσίου και των ασφαλιστικών ταμείων για φάρμακα, ιατρικά υλικά και ιατρικές εξετάσεις όπου παρατηρούνται είτε εξωφρενικές τιμές ή/και υπερκατανάλωση και υπάρχει δυνατότητα περικοπών τριών τουλάχιστον

δισεκατομμυρίων ευρώ¹. Επίσης θα αναθεωρηθεί εκ βάθρων η στεγαστική πολιτική του δημοσίου ώστε να μειωθούν **δραστικά τα ποσά που πληρώνονται για ενοίκια των δημοσίων υπηρεσιών.**

Επανεξέταση από μηδενική βάση συντεχνιακών και ρουσφετολογικών ρυθμίσεων

Πλήθος ειδικών ρυθμίσεων -κυρίως μισθολογικών και συνταξιοδοτικών-, που αφορούν ισχυρές πολιτικά συντεχνιακές ομάδες και κατηγορίες, δεν ανταποκρίνονται σε κανένα ορθολογικό κριτήριο δημοσίου συμφέροντος, αλλά αντανακλούν τους συσχετισμούς πολιτικής ισχύος και την υποχωρητικότητα του ελληνικού πολιτικού συστήματος στους πολιτικά ισχυρούς. Το σύνολο αυτών των ρυθμίσεων θα πρέπει να επανεξεταστούν από μηδενική βάση, με τα ακόλουθα κριτήρια:

- Αντιμετώπιση των μισθολογικών στρεβλώσεων και εξορθολογισμός των αμοιβών στον δημόσιο τομέα και τις ΔΕΚΟ, **όπου είναι συστηματικά μεγαλύτερες** σε σχέση με τις αμοιβές για ανάλογη εργασία που προσφέρεται **στον ιδιωτικό τομέα και στους άλλους φορείς του δημοσίου.**
- **Μείωση μεγάλων συντάξεων** (άνω των 2.000 ευρώ), όταν δεν έχουν καταβληθεί αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές (πραγματικές ή νοητές), που να τις δικαιολογούν. Στις μειώσεις περιλαμβάνονται και οι **συντάξεις πολιτικών και διορισμένων με πολιτικά κριτήρια κρατικών λειτουργιών, για τις οποίες δεν έχουν καταβληθεί αντίστοιχες εισφορές.**

Μείωση των ελλειμμάτων: Η προϋπόθεση της ανάπτυξης

Σήμερα **τα μόνα χρήματα που έρχονται στην Ελλάδα, είναι τα χρήματα του μνημονίου (110 δις με δυνατότητα να γίνουν 140 το 2012)** και τα χρήματα που δανείζει στις ελληνικές τράπεζες η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, που έχουν φτάσει τα **95 δις ευρώ**. Με ιδιαίτερα μάλιστα χαμηλά επιτόκια (ουσιαστικά αυτά που δανειζόταν η Ελλάδα πριν την κρίση). **Κανείς άλλος δεν βάζει χρήματα και δεν θα αρχίσει να βάζει αν δεν μειώσουμε τα ελλείμματα.** Προϋπόθεση λοιπόν για να υπάρξει και πάλι ανάπτυξη και επενδύσεις είναι η μείωση των ελλειμμάτων.

Αν η περαιτέρω μείωση των ελλειμμάτων γίνει με κύριο εργαλείο τη μείωση του κράτους –και όχι με αύξηση της φορολογίας, όπως έκανε ως τώρα η κυβέρνηση- η ανάπτυξη θα επιταχυνθεί και θα δημιουργηθούν ταχύτατα νέες θέσεις εργασίας. Ο λόγος είναι ότι η συντήρηση ενός μεγάλου κράτους σημαίνει αυξημένα φορολογικά βάρη στις ιδιωτικές επιχειρήσεις που καλούνται να χρηματοδοτήσουν τους μισθούς και τις εν γένει δημόσιες δαπάνες. Όμως τα αυξημένα φορολογικά βάρη μεταφράζονται σε αυξημένο κόστος για τις επιχειρήσεις, αυτό οδηγεί σε απώλεια ανταγωνιστικότητας, απολύσεις εργαζομένων η κλείσιμο επιχειρήσεων. Με άλλα λόγια στην ανεργία. Αντίθετα **οι επενδύσεις και η ιδιωτική επιχειρηματική δράση**

¹ Η φαρμακευτική δαπάνη μόνο των ασφαλιστικών Ταμείων εκτινάχθηκε από το 1 δισεκατομμύριο στα 4,7 δις. ευρώ (αύξηση 450%), όταν στο ίδιο διάστημα η Ισπανία είχε αύξηση από τα 6,5 στα 12 δις. (αύξηση χαμηλότερη από 100%). Παρά τις υψηλές δαπάνες, η Ελλάδα είναι η δεύτερη χώρα σε ανισότητες ως προς την πρόσβαση στις υπηρεσίες Υγείας μετά τις ΗΠΑ.

δημιουργούν πλούτο, πραγματικές θέσεις εργασίας και τη δυνατότητα το κράτος να ασκεί σε στέρεες βάσεις κοινωνική πολιτική.